

holde, ikke faar Lov til at beholde ham, men skal gaa ud i Verden og søge en ny, uden at have nogen som helst Sikkerhed, ialtfald før efter længere Tids Forløb, for, at han vil være Posten voren. Jeg vilde derfor meget ønske, at Udvalget og Marineministeren ved Sagens senere Behandling maatte blive enige om en Ordning af Forholdet, som virkelig kunde være hensigtsmæssig for den paagjældende Tjenestes Bestridelse. — Det Mindretal, hvortil jeg hører, har sluttet sig til de øvrige Vædringsforslag under Krigsministeriet og under Marineministeriet; det er meget betydelige Medsættelser, som vi ere gaaede til. Det er ikke uden Betænklichkeiten, vi ere gaaede til dem; men paa Grund af de store Beløb, der fordres til militære Diemed, have vi ment, at vi burde strække os saa langt, vi kunde, og vi have ogsaa troet efter de Udtalelser, den høitærede Minister har fremsat i Udvalget, at han, om end kun ugjerne, dog vilde være istand til at modtage de paagjældende Medsættelser. Der er en enkelt af de paagjældende Medsættelser, nemlig Medsættelsen af et Beløb af 24,000 Kr. til nogle nærmere i Anmærkningerne omtalte Øvelser, som vi ogsaa have foreslaaet at negte. Det er en Selvfølge, at jeg for mit Vedkommende ingenlunde — og jeg tror forresten, at deri er hele Udvalget enig — har været med til at negte dem, fordi vi have troet, at de paagjældende Øvelser vilde være unyttige; tværtimod, vi — eller jeg idetmindste — ansæ dem for meget hensigtsmæssige og gavnlige; men jeg opfatter Forholdet saaledes, at man for et Par Aar siden blev enig om et vist Beløb til de aarlige Udrustninger, og da man fra Thingets Side loyalt har holdt det Tilsagn, man dengang gav, er det forekommet ogsaa os naturligt at tilraade, at man fra den anden Side heller ikke skulde forsøge den paagjældende Sum udover den Afstale, man dengang havde truffet, og derfor have vi ment, at naar disse Øvelser skulde afholdes enten iaar eller et andet Aar, burde de afholdes indenfor det Beløb, man var bleven enig om. — Har Mindretallet haft store Betænklichkeiten med Hensyn til Medsættelserne paa § 23, saa tilstaar jeg, at de have været endnu større ved Medsættelserne paa § 26. Det er jo meget store Beløb, der er forlangt af Krigs- og Marineministeren, og da vi have kunnet sige til os selv, at et saa stort Beløb ikke kunde forventes bevilget, have vi søgt nøiagtig at gjenemgaa, hvor vi kunde slutte os sammen med Flertallet med Hensyn til Medsættelser. Vi have ogsaa sluttet os sammen med Flertallet til meget betydelige Medsættelser, Medsættelser, der paa § 26 for de to

Ministeriers Vedkommende beløbe sig til 1,200,000 Kr. Det vil altfaa ses, at vi langtfra have været uvillige til at gaa ind paa Medsættelser, men videre have vi ikke troet at kunne gaa. Der er nemlig forskjellige Slags Bevillinger, som vi ifølge disse Bevillingers Natur ikke have troet det forsværligt for os at kunne slutte os til. Først og fremmest er der saadanne Bevillinger, som ligesom direkte vedrører vort Værns Kampdygtighed. Vi have jo Hæren og Flaaden og visse bestaaende Fæstningsanlæg, det er de eneste Forsvarsmidler vi have. Vi have derfor troet, at det ikke vilde være rigtigt at negte nogen af de Bevillinger, der direkte vedrørte nogle af disse Hovedbestanddele af vor Forsvarsdrygtighed. Det er af den Grund, at vi ikke have kunnet slutte os til de i og for sig smaa Medsættelser, som ere foreslaaede under Nr. 69 og 70, fordi de vedrøre Baaben og Udrustningsgjenstande til selve Felthæren. Det er af samme Grund, at vi ikke have kunnet slutte os til Flertallets Forslag om at negte det begjærede Beløb til Forstærkningsarbejder ved Kjøbenhavns Søbefæstning. Jeg skal naturligvis ikke gaa nærmere ind paa Detailler vedrørende denne Bevilling, men jeg skal indstrænke mig til at oplyse, at det, hvad der er mig meddelt fra Krigs- og Marineministeren, er klart, at det ved de bestaaende Forter er en meget væsentlig Ulempe, at Beskyttelsesmidler for disse Værkers Arudtmagasin ikke mere staa i Forhold til Virkningen af det Skyts, som kan ventes at ville angribe. Det er klart, at for ethvert Fæstningsværn vilde det være en yderst fatal Kalamitet, om dets Arudtmagasin ikke skulde være fuldstændig sikkert, saa at et uheldigt Stød skulde kunne bevirke, at det sprang i Luften. Der kan gjøres Noget derfor, det er oplyst . . .

Formanden (Rabbe): Maa jeg gjøre de Herrer opmærksom paa, at deres Samtale forstyrres Taleren.

Thomsen: . . . Det er oplyst, siger jeg, at der kan gjøres Noget derfor paa en rimelig og ikke synderlig bekostelig Maade tilbørlig ved Anvendelse af nogle Pantjerskiver, som ikke mere gjør Gavn i Marinens Tjeneste, det vil findes i de Akter, som ere os meddelte, og at der er gjort Noget derfor i den senere Tid, ville de Herrer erindre, som særlig have fulgt dette Spørgsmaal paa Finansloven. Der blev vel for nogle Aar siden bevilget et Beløb til Forstærkning af Trefroner, men dette Beløb vedrørte ikke Forstærkning af Arudtmagasinerne, men kun en Forstærkning af Brystværnernes Tykkelse. Der har ikke